

Woensdag 21 november 1917.

De wol van al de in de stad zijnde matrassen is aangeslagen en grootendeels afgeleverd. Personen van boven de zeventig mogen er eene behouden, ook kinderen onder de zeven jaar. De magazijnen van zeegras worden letterlijk overrompeld door de koopers. De prijs van dertig frank den kilog. steeg op twee dagen met twee frank vijftig. Toen werd die woeker stop gezet door de duitsche bezetting en zij zelve levert er aan de bevolking aan vijftig Pfennig. De menschen koopen stroo en als ze kunnen kaf. Velen verbergen hun matrassen, doch waar te vluchten met voorwerpen van zoo grooten omvang?

Gisteren kreeg ik hier het dochttertje van een multimillionair. Ze huiverde van de kou, kon zich niet verwarmen, zei ze, sinds ze op stroo slaapt.

Er loopt een gerucht, dat de eiken meubelen, de spiegels en de stoelen met leder bedekt ook zullen gepakt worden. Al de schoenwinkels zijn gesloten en de inhoud is in beslag genomen. Alles wat koper en brons is, ondergaat hetzelfde lot. Magazijnen van kunstwerken zijn uitgeroofd tegen betaling van een frank en centimen per kilog. Al de verlichtingstoestellen hoeven ingediend te worden. De mijne liggen op den grond in afwachting van hun vervoer naar de stapelplaats.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)